

Naturvårdsverket
106 48 STOCKHOLM

VIA E-POST
ingrid.johansson@naturvardsverket.se

Öster Malma 100601

Ang. Remiss – Föreskrifter avseende eftersök av trafikskadat vilt

Svenska Jägareförbundet ("Förbundet") har följande synpunkter på rubricerade remiss.

11 § innehåller en otydlighet i så motto att det har ifrågasatts om det är vapnets eller magasinets kapacitet som är avgörande. För att undvika oklarheter bör magasinets kapacitet uttryckligen anges, på samma sätt som framgår av bilaga 5 till jaktförordningen. Förbundet föreslår följande lydelse:

*Halvautomatiska kulgevär av civil typ, ursprungligt konstruerade och tillverkade för jakt, och som till konstruktion och utseende avser att efterlikna konventionella, manuellt omladdade kulgevär för jakt – förutom vad gäller omladdningsfunktionen – får användas vid jakt. Halvautomatiska kulgevär som uppfyller kraven i första stycket och som **har en magasinskapacitet om högst två patroner (samt kan laddas med ytterligare en patron i patronläget)** får användas vid jakt efter varg, björn, lodjur, bäver, utter, skogshare, mård och fågel, förutsatt att de är avsedda för patroner i den klass som föreskrivs för respektive art enligt 16 §.*

*Vidare får halvautomatiska kulgevär som uppfyller kraven i första stycket användas vid jakt efter övriga arter under förutsättning att de **har en magasinskapacitet om högst fem patroner (samt kan laddas med ytterligare en patron i patronläget)**, förutsatt att de är avsedda för patroner i den klass som föreskrivs för respektive art enligt 16 §.*

Övergångsbestämmelsen till § 11 är oklar huruvida den avser ett vapen eller en innehavare av ett tillstånd. Förbundet föreslår därför följande lydelse, enligt samma modell som förekommer i vapenlagen, så att det knyts till innehavaren:

Den som vid föreskriftens ikraftträdande har tillstånd att inneha ett halvautomatiskt kulgevär för jaktändamål får även efter ikraftträdandet fortsätta att använda det för jakt, under förutsättning att det uppfyller kraven i äldre föreskrifter.

Svenska Jägareförbundet

Öster Malma, SE-611 91 Nyköping · Tel: 0155-24 62 00 · Fax: 0155-24 62 50

Plusgiro: 152292-9 · Bankgiro: 566-6755 · Org. nr: 802001-6658

www.jagareforbundet.se

21b § Paragrafen tar upp ett problem av många med vilka regler som gäller i samband med ett eftersök, såväl vid jakt som i samband med en sammanstötning med ett motorfordon, nämligen avlivningsvapen. Denna paragraf måste därför läsas tillsammans med Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd som ännu inte är formellt gällande, utan Förbundet utgår från det senaste tillgängliga dokumentet som finns. Dessa samt den nu remitterade föreskriften hanterar endast trafikeftersök, varför man då ställer sig frågan vad som gäller vid eftersök i samband med jakt.

Både 26a § jaktlagen rörande trafikeftersök samt 28 § rörande jaktliga eftersök, anger att man får/skall "vidta de åtgärder som behövs" för att spåra upp och avliva viltet. Den närmare innebörden av dessa begrepp är oklar och beror på omständigheterna i varje enskilt fall. Helt klart är dock att den medför att man får bryta mot annars gällande regler om jakt, men bara om det behövs för att förkorta viltets lidande. Förbundet anser därför att ett allmänt råd som täcker båda situationerna är bättre än en föreskrift som endast reglerar en del av frågeställningarna och föreslår följande lydelse:

I samband med eftersök av vilt enligt 26a§ samt 28§ jaktlagen bör normalt användas de vapen och andra jaktmedel som enligt dessa föreskrifter är tillåtna att använda för jakt på aktuellt viltslag. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet kan dock avsteg från dessa föreskrifter i vissa avseenden motiveras. Exempelvis kan s.k. slugs och andra enhetliga projektiler (kulor) vara lämpliga att använda för eftersök av samtliga viltarter och även i annat än enkelpipiga hagelgevär, t.ex. i kombinationsvapen. Avsteg från kraven på de begränsningar som finns i magasinskapacitet kan också vara motiverade. Även andra avsteg från krav på vapentyp, projektiltyp och prestanda kan vara motiverade, så länge avlivningen i det aktuella fallet förkortar viltets lidande. Även kniv och avfångningshund kan vara lämpligt framförallt för rådjur, mufflon samt mindre hjortar och vildsvin, beroende på skadans art och övriga omständigheter. Dessutom kan det i det enskilda fallet vara nödvändigt att bryta mot andra bestämmelser i jaktlagstiftningen om fredning, licenskrav, jakttider (på dygnet och under året) samt hundanvändning.

21b § i den remitterade lydelsen är vidare oklar. Sannolikt är avsikten att tillåta användandet av sluger även i kombinationsgevär, samt att tillåta sluger även för de nämnda viltarterna (förutom vildsvin, dov och mufflon enligt 7 § NFS 2002:18). Förutom de arter som nu föreslås omfattas anser Förbundet att även järv som ingår bland de arter som omfattas av 40 § jaktförordningen bör kunna avlivas även med sluger. För att tydliggöra detta föreslår Förbundet följande lydelse:

*Vid eftersök på polismyndighetens uppdrag i enlighet med 40 § andra stycket jaktförordningen (1987:905) eller när en kontaktperson enligt Rikspolisstyrelsens föreskrifter om polismyndighetens medverkan vid eftersök av trafikskadat vilt (RPSFS 2009:00 FAP XXX-X) gör ett platsbesök, får dels enkelpipiga hagelgevär **laddade med en projektil enligt 7 § dessa föreskrifter, dels kombinationsvapen i kaliber 12, 16 och 20 laddade med patroner i kaliber 12, 16 och 20 försedda med en projektil avsedd för respektive kaliber**, användas även för älg, kronhjort, rådjur, björn, varg **och järv**. Med kombinationsvapen avses i dessa föreskrifter ett gevär med både hagelpipa och kulpipa.*

27 § Förbundet tillstyrker ändringen av punkt tre som lägger till vildsvin bland de arter som om de är föremål för jakt med fångstredskap omfattas av ett vittjningskrav om minst två gånger per dygn. Förbundet efterlyser dock ett allmänt råd som definierar vad som är morgon respektive kväll. Eftersom vildsvin är nattaktiva är det väsentligt att uppehållet mellan vittjningstillfällena minimeras för att undvika onödigt lidande för viltet.

33 § Av andra stycket synes framgå att polismyndigheten själv inte får bedriva eftersök. Detta strider mot 26a § jaktlagen. Eftersom stycket endast är en information om innehållet i annan författning är det dessutom överflödigt och bör tas bort.

33a § Förbundet anser att det inte bör uppställas ett krav på jägarexamen när ett krav på eftersöksutbildning enligt NVR:s riktlinjer också finns. Det förekommer idag många eftersöksjägare som inte har jägarexamen. Dessa innehade redan vapen när jägarexamen infördes och skulle med en sådan regel exkluderas, trots att de är erfarna och kompetenta eftersöksjägare. Enligt Förbundets preliminära efterforskningar kan det röra sig om så mycket som ca 50 % av eftersöksjägarna. Innan en sådan regel införs bör därför en utvidgad konsekvensanalys göra och övergångsregeln bör därför förlängas betydligt. Eftersom det finns ett krav på en specialistutbildning enligt NVR:s riktlinjer behövs egentligen inte en allmän utbildning som jägarexamen som endast behandlar frågan om eftersök i teorin och då endast på en väldigt grundläggande nivå. Möjligen kan de praktiska kulvapenproven i jägarexamen vara relevanta, om avsikten är att garantera en säker vapenhantering.

Övergångsregeln i fjärde stycket bör vidare överföras till övergångsbestämmelsen i föreskriften.

33b § Paragrafen anger att "en skadad individ" av den art eftersöket avser skall kunna följas av en hund. Kravet bör istället vara att hunden skall följa "vilt av den art eftersöket avser". Viltet är inte alltid skadat och normalt tränas endast hundar att följa olika arter. Även detta kan emellertid leda till problem med att hitta hundar tränade på vissa arter som t.ex. järv, utter, örn och andra statens vilt som omfattas av regelverket. Detta förutsätter Förbundet hanteras av NVR:s riktlinjer som det hänvisas till i de allmänna råden som ansluter till paragrafen.

Övergångsregeln i andra stycket bör vidare överföras till övergångsbestämmelsen i föreskriften.

35a § p.4 är utformad så att den kontaktperson som utför platsbesök, som övergår till ett eftersök, endast får ersättning för eftersöket och inte det övriga arbetet inklusive att ta emot samtal. Enligt vad Förbundet har förstått från regeringen och Rikspolisstyrelsen är detta inte avsikten, utan de 50 plus 100 kronorna skall utgå utöver eftersöksersättningen. Det datasystem som byggts upp har också den inställningen och såvitt bekant har även Naturvårdsverkets representanter uttryckt detsamma. Punkten skall därför ändras så att detta framgår.

I övrigt har Förbundet inget att invända mot de föreslagna ändringarna.

Förbundet har under den senaste tiden vid ett par olika tillfällen föreslagit mindre ändringar och förtydliganden i föreskrifterna, men som i det enskilda fallet är av väsentlig betydelse. De flesta är okontroversiella och det vore av värde att redan nu införliva dem i föreskrifterna. Att spara dessa förslag till senare översyn av föreskrifterna är mindre lämpligt eftersom de har samband med en del av nu remitterade förslag till ändringar. Förbundet föreslår därför följande ytterligare ändringar i föreskrifterna:

3§	Förslag till ny lydelse	Kommentar
<p>Med hagelgevär avses i dessa föreskrifter slätborrade tvåhandsvapen som inte har vik- eller fällbar kolv eller kolv av teleskopisk typ, vilka är avsedda att läggas an mot axeln och är konstruerade för hagelpatroner.</p> <p>Med hagelpatron avses här en patron laddad med röksvagt krut och där hagel tillsammans med förladdningar och hylsa samt driv- och tändsats bildar en enhet, dock inte en patron som har sådan konstruktion att spridningen av hagelsvärmen, eller del av den, fördröjs och inte påbörjas vid eller omedelbart utanför gevärets mynning</p>	<p>Med hagelgevär avses i dessa föreskrifter slätborrade tvåhandsvapen som inte har vik- eller fällbar kolv eller kolv av teleskopisk typ, vilka är avsedda att läggas an mot axeln och är konstruerade för hagelpatroner.</p> <p><i>En räfflad pipa avsedd för hagelgevär tillåten för jakt enligt 7§ förändrar inte vapnets karaktär så att det skall anses som ett kulgevär utan en sådan pipa anses vara en pipa till ett hagelgevär.</i></p> <p>Med hagelpatron avses här en patron laddad med röksvagt krut och där hagel tillsammans med förladdningar och hylsa samt driv- och tändsats bildar en enhet, dock inte en patron som har sådan konstruktion att spridningen av hagelsvärmen, eller del av den, fördröjs och inte påbörjas vid eller omedelbart utanför gevärets mynning.</p>	<p>Även räfflade sk. slugspipor till hagelgevär skall uttryckligen anges som hagelpipor. Idag tolkas det av vissa polismyndigheter som att de är kulpipor klass 1 och behandlar dem sålunda i samband med tillståndsärenden.</p>

10 §	Förslag till ny lydelse	Kommentar
Flerpipiga kulgevär (oavsett system) samt enkelpipiga kulgevär med manuell repeter- (även pumprepeterande) och enskottsmekanism får användas vid jakt.	Flerpipiga kulgevär (oavsett system) samt enkelpipiga kulgevär med manuell repeter- (även pumprepeterande) och enskottsmekanism får användas vid jakt. <i>Kombinationsvapen som i en eller flera hagelpipor förses med instickspipa för kulpatron får användas vid jakt om instickspipan har samma längd som övriga pipor.</i> <i>Instickspipor till kombinationsvapen i kaliber . 22 (5,6 mm) som inte har samma längd som övriga pipor eller som understiger kravet på piplängd i 9 § får användas vid jakt med ställande hund efter grävling, mårddhund och tvättbjörn samt vid jakt under jord.</i>	Endast kombinationsvapen bör användas tillsammans med instickspipor. Dessa vapen har öppna riktmedel eller kan förses med optiska riktmedel för att utnyttja instickspipans precision även på längre håll. Endast fullängds instickspipor bör användas vid jakt. Dessa har p.g.a. sin konstruktion med krav på inpassning bättre precision än kortare instickspipor. Korta instickspipor är ofta 44 eller 22 cm långa och uppfyller därmed inte kravet på en minsta piplängd om 45 cm för jakt. Dessa kan dock användas vid jakt med ställande hund efter framför allt grävling och mårddhund samt vid avlivning av fällfångat vilt.

25 §	Förslag till ny lydelse	Kommentar
Fotsnara för rödräv får endast användas i Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län. Länsstyrelsen får besluta om undantag för vissa områden om det är motiverat för skydd av hotade djurarter.	Fotsnara för rödräv får endast användas i <i>Gävleborgs, Dalarnas,</i> Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län. Länsstyrelsen får besluta om undantag för vissa områden om det är motiverat för skydd av hotade djurarter.	Se hemställan 2010-01-11.

Efter att Förbundet tagit del av Rikspolisstyrelsens beslut om nya föreskrifter som det hänvisas till i nu remitterade föreskrifter, kan Förbundet komma att ha ytterligare synpunkter.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Hans von Essen
Riksjaktvårdskonsulent

Ola Wälimaa
Förbundsjurist

CC: Rikspolisstyrelsen, Lars Sävberger

